

[Glensgård.]

godt bagefter stå og sige, at jeg viser mistro til en eller anden revisors oplæg. Det, jeg spurgte om, var: hvis garantien kommer til at træde i kraft, vil ministeren så bede et uafhængigt revisionsfirma se på de faktiske posteringer SAS og Scanair imellem? Ellers er jeg for så vidt fuldstændig ligeglad med, hvad der egentlig står i Scanairs regnskab og i SAS' regnskab. For mig er det én virksomhed; det er det måske ikke for ministeren. Men i det øjeblik at statsgarantien kommer i kraft, vil ministeren så tage initiativet til at se på, om Scanair har fået nogle underfaktureringer fra SAS? Alle vi andre ved det, ministeren ved det måske ikke, men så kan jeg fortælle ministeren det, og så kan han prøve at undersøge forholdene, og så vil han se, det hænger sådan sammen. Derfor spørger jeg ministeren, om han, i det øjeblik de danske skatteydere skal betale, vil se på, om det er det, der rent faktisk sker. Den norske regering har jo sagt direkte, at man ikke vil dække det – den danske regering har sagt det lidt blødere – men den norske regering har sagt det, fordi man har ment, der var behov for det.

Så siger ministeren med hensyn til den unfair konkurrence, jeg påstår SAS giver andre næringsgrene, at det ikke er rigtigt. Men det er da formentlig ikke ministeren ubekendt, at SAS har noget, der hedder Globetrotter, og at Globetrotter arbejder direkte på rutenettet og derigennem er i stand til at sælge ferier på Barbados på en rute, som kun opretholdes, fordi Globetrotter skal have dette feriemål. Det er formentlig heller ikke ministeren ubekendt, at det kun er ganske få erhvervsfolk, som flyver til Barbados, i hvert tilfælde i erhvervsmæssigt øjemed. Det svarede ministeren heller ikke på, det springer han let og elegant over, for hvis det virkelig er tilfældet, må ministeren jo sige: ja men o. k., der er et feriemål på Barbados, og dér lader vi så charterselskaberne flyve. Vil ministeren bekræfte det, er jeg helt sikker på, at vi vil få et godt samarbejde i tiden fremover. Men hvor er almenhedens tarv henne? Nej, sagen er, at SAS opretholder den rute til Barbados – som for øvrigt mig bekendt var noget, Transair i sin tid sad på – udelukkende for at lave en illoyal konkurrence over for alle andre. Ministeren springer let og elegant hen over det.

Så siger ministeren, at der ikke er behov for udflyvning fra Billund til andre internationale mål. Ja men hvis det er tilfældet, hvorfor lukker ministeren så ikke op og lader de menne-

sker prøve at investere, som vil flyve ud fra Billund? Så ville ministeren få at se, at der er et behov. Når ministeren påstår, der ikke er behov, hvorfor siger han så ikke bare: ja men flyv! Det er da formentlig i ministerens interesse at se, at disse charterselskaber ikke kan stå ved det, de påstår. Lad dem dog prøve at flyve ud fra Billund til andre internationale mål. Ministeren vil bare få at se, at det går godt, for der kommer nemlig en helt ny type kunder, som slet ikke i dag benytter sig af SAS. Men prøv! Det koster jo ingenting, for der er jo ikke behov, siger ministeren. Ja men så lad os dog forsøge; noget, der ikke er behov for, kan da ikke ødelægge SAS; lad dog disse charterselskaber prøve at investere noget kapital, som de efter ministerens opfattelse senere taber; lad dem prøve, der sker jo ingenting.

Så siger ministeren, at det ikke er muligt for folkettingen at pålægge regeringen ved en forhandling med andre parter at opnå noget bestemt. Hver eneste dag eller i hvert tilfælde mange gange om ugen pålægger man i forskellige udvalg regeringen at tage af sted til forhandling dér og dér, og man har mandat til det og det. Når en eller anden minister kommer i markedsudvalget, siger markedsudvalget til ham: tag ned at forhandle, men du skal opnå det og det. Det er da helt klart, at folkettingen kan sige til regeringen, at under de forhandlinger, I skal føre med Sverige og Norge, skal I opnå det og det; kan I ikke det, må I komme tilbage. Det er da helt klart, folkettingen kan gøre det; vi kan da ikke bare have regeringen til at smutte rundt til forskellige forhandlinger, uden at folkettingen kan pålægge regeringen noget; det er helt oplagt.

Så skal jeg i denne omgang tage hul på et par af de bemærkninger, der faldd fra de forskellige ordførere. Både hr. Søgaard og andre ordførere sagde, at der ikke var nogen grund til at tage fat på SAS' forhold i al almindelighed under denne debat. Ja men det er nu altså engang forslagsstillerne, der afgør, hvad der skal debatteres. Det er ikke sådan, at hr. Søgaard pludselig kan begynde at tale om DSB eller noget andet, når forespørgslen går på SAS' forhold i al almindelighed. Derfor skal alle de ting, vi har rejst som spørgsmål her i debatten, selvfølgelig debatteres, det er da helt oplagt. Så kan man sige, man ikke vil. Ja, vi kan jo ikke trække hr. Søgaard herop ved håret og få ham til at udtale sig om det, men det er da klart, at det må være forespørgerne, der afgør, hvad der